

AFGØRELSE

RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2019/2106

af 21. november 2019

om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne i det fælles udvalg, der er nedsat i henhold til aftalen mellem Den Europæiske Union og Det Schweiziske Forbund om sammenkobling af deres systemer for handel med drivhusgasemissioner, med henblik på ændring af bilag I og II til aftalen

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 192, stk. 1, sammenholdt med artikel 218, stk. 9,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Aftalen mellem Den Europæiske Union og Det Schweiziske Forbund om sammenkobling af deres systemer for handel med drivhusgasemissioner ⁽¹⁾ (»aftalen«) blev undertegnet den 23. november 2017 i overensstemmelse med Rådets afgørelse (EU) 2017/2240 ⁽²⁾.
- (2) Aftalen blev indgået ved Rådets afgørelse (EU) 2018/219 ⁽³⁾. Ifølge nævnte afgørelses artikel 2, stk. 2, skal Unionens godkendelsesinstrument først meddeles, når Det Schweiziske Forbund har sat de fornødne regler om udvidelse af sit emissionshandelssystem til luftfart i kraft, og bilag I, del B, til aftalen er blevet ændret i overensstemmelse hermed.
- (3) Ifølge aftalens artikel 13, stk. 2, kan det fælles udvalg træffe afgørelse om ændringer af bilagene til aftalen.
- (4) Det fælles udvalg skal på sit møde den 5. december 2019 vedtage en afgørelse om ændring af bilag I og II til aftalen.
- (5) Det er hensigtsmæssigt at fastlægge den holdning, der skal indtages på Unionens vegne i det fælles udvalg med henblik på ændring af bilag I og II til aftalen, da bilagene får bindende virkning for Unionen.
- (6) Så snart det fælles udvalg har ændret bilag I og II til aftalen for at tage hensyn til den relevante lovgivningsmæssige udvikling, herunder de relevante schweiziske regler om udvidelse af det schweiziske emissionshandelssystem til at omfatte luftfart, vil de betingelser for sammenkoblingen, der er fastsat i aftalen, anses for at være opfyldt, og Unionen bør derfor meddele sit godkendelsesinstrument til Det Schweiziske Forbund.
- (7) Den holdning, som Unionen skal indtage i det fælles udvalg, bør derfor baseres på det udkast til afgørelse, der er knyttet til nærværende afgørelse —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne på det andet møde i det fælles udvalg, der er nedsat i henhold til aftalen mellem Den Europæiske Union og Det Schweiziske Forbund om sammenkobling af deres systemer for handel med drivhusgasemissioner, med henblik på ændring af bilag I og II til aftalen, er at støtte det fælles udvalgs vedtagelse af

⁽¹⁾ EUT L 322 af 7.12.2017, s. 3.

⁽²⁾ Rådets afgørelse (EU) 2017/2240 af 10. november 2017 om undertegnelse på Unionens vegne og om midlertidig anvendelse af aftalen mellem Den Europæiske Union og Det Schweiziske Forbund om sammenkobling af deres systemer for handel med drivhusgasemissioner (EUT L 322 af 7.12.2017, s. 1).

⁽³⁾ Rådets afgørelse (EU) 2018/219 af 23. januar 2018 om indgåelse af aftalen mellem Den Europæiske Union og Det Schweiziske Forbund om sammenkobling af deres systemer for handel med drivhusgasemissioner (EUT L 43 af 16.2.2018, s. 1).

ændringerne af nævnte bilag, som anført i tillægget til det fælles udvalgs udkast til afgørelse, der er knyttet som bilag til nærværende afgørelse.

Unionens repræsentanter i det fælles udvalg kan vedtage mindre tekniske ændringer af nævnte bilag, uden at Rådet vedtager yderligere afgørelser.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. november 2019.

På Rådets vegne
H. KOSONEN
Formand

UDKAST TIL

AFGØRELSE nr. 2/2019 TRUFFET AF DET FÆLLES UDVALG, DER ER NEDSAT VED AFTALEN MELLEM DEN EUROPÆISKE UNION OG DET SCHWEIZISKE FORBUND OM SAMMENKOBLING AF DERES SYSTEMER FOR HANDEL MED DRIVHUSGASEMISSIONER,**den ...****om ændring af bilag I og II til aftalen mellem Den Europæiske Union og Det Schweiziske Forbund om sammenkobling af deres systemer for handel med drivhusgasemissioner**

DET FÆLLES UDVALG HAR —

under henvisning til aftalen mellem Den Europæiske Union og Det Schweiziske Forbund om sammenkobling af deres systemer for handel med drivhusgasemissioner ⁽¹⁾ (»aftalen«), særlig artikel 13, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Aftalens artikel 11-13 har fundet midlertidig anvendelse siden aftalens undertegnelse den 23. november 2017.
- (2) I henhold til aftalens artikel 13, stk. 2, kan det fælles udvalg ændre bilagene til aftalen.
- (3) Tillægget til denne afgørelse indeholder ændringer af bilag I og II til aftalen, hvormed relevante aspekter af de oprindelige bilag I og II, hvorom der blev opnået enighed i 2015, ajourføres. Det indeholder også en midlertidig løsning på, hvordan forbindelsen mellem EU's emissionshandelssystem og Schweiz' emissionshandelssystem gøres operationel.
- (4) Unionen bør i overensstemmelse med bilag I, del B, til aftalen og i henhold til artikel 25a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF ⁽²⁾, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/410 ⁽³⁾, undtagen indgående flyvninger fra flyvepladser, der er beliggende på Schweiz' område, fra anvendelsesområdet for EU's emissionshandelssystem. Dette berører ikke luftfartøjsoperatørers dækning af EU's emissionshandelssystem, som er baseret på bilag I til direktiv 2003/87/EF, hvori det er fastsat, at den kategori af aktiviteter, som direktiv 2003/87/EF finder anvendelse på, omfatter alle flyvninger, der ankommer til eller afgår fra en flyveplads, der er beliggende på en medlemsstats område.
- (5) Bilag I til aftalen revideres i henhold til aftalens artikel 13, stk. 7, med henblik på opretholdelse af den nuværende kompatibilitet mellem EU's emissionshandelssystem og Schweiz' emissionshandelssystem for handelsperioden 2021-2030. Det bør sikres, at revisionen af bilag I til aftalen som et minimum bevarer integriteten af de respektive nationale emissionsnedbringelsestilsagn fra Unionen og Schweiz og deres CO₂-markeders integritet og rette funktion. CO₂-lækage og konkurrenceforvridning mellem de sammenkoblede systemer skal forhindres —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Bilag I og II til aftalen erstattes af teksten i bilag I og II i tillægget til denne afgørelse.

⁽¹⁾ EUT L 322 af 7.12.2017, s. 3.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om et system for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Unionen og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/410 af 14. marts 2018 om ændring af direktiv 2003/87/EF for at styrke omkostningseffektive emissionsreduktioner og lavemissionsinvesteringer og afgørelse (EU) 2015/1814 (EUT L 76 af 19.3.2018, s. 3).

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for aftalens ikrafttræden.

Udfærdiget i ..., den ...

På vegne af det fælles udvalg

Sekretær for Den Europæiske Union

Formand

Sekretær for Schweiz

TILLÆG

»BILAG I

VÆSENTLIGE KRITERIER

A. Væsentlige kriterier for stationære anlæg

Dette afsnit revideres på forslag af den schweiziske regering i overensstemmelse med denne aftales artikel 13, stk. 7, for at opretholde den nuværende kompatibilitet mellem EU's emissionshandelssystem og Schweiz' emissionshandelssystem for handelsperioden 2021-2030. Det fælles udvalg sikrer, at revisionen af dette afsnit som et minimum bevarer integriteten af parternes respektive nationale emissionsnedbringelsestilsagn og deres CO₂-markeders rette funktion. CO₂-lækage og konkurrenceforvridning mellem de sammenkoblede systemer skal undgås.

	Væsentlige kriterier	I EU's emissionshandelssystem	I Schweiz' emissionshandelssystem
1	Obligatorisk karakter af deltagelsen i emissionshandelssystemet	Deltagelse i emissionshandelssystemet er obligatorisk for anlæg, der udfører de aktiviteter og udleder de drivhusgasser, der er anført nedenfor.	Deltagelse i emissionshandelssystemet er obligatorisk for anlæg, der udfører de aktiviteter og udleder de drivhusgasser, der er anført nedenfor.
2	Emissionshandelssystemet skal omfatte mindst de aktiviteter, der er fastsat i:	— Bilag I til direktiv 2003/87/EF, som gældende på datoen for denne aftales ikrafttræden.	— CO ₂ -bekendtgørelsen, artikel 40, stk. 1, og bilag 6, som gældende på datoen for denne aftales ikrafttræden.
3	Emissionshandelssystemet skal omfatte mindst de drivhusgasser, der er fastsat i:	— Bilag II til direktiv 2003/87/EF, som gældende på datoen for denne aftales ikrafttræden.	— CO ₂ -bekendtgørelsen, artikel 1, stk. 1, som gældende på datoen for denne aftales ikrafttræden.
4	Et loft skal gælde for emissionshandelssystemet, der er mindst lige så restriktivt som loftet fastsat i:	— Artikel 9 og 9a i direktiv 2003/87/EF, som gældende på datoen for denne aftales ikrafttræden Den lineære reduktionsfaktor på 1,74 % pr. år forhøjes fra 2021 til 2,2 % pr. år og anvendes på alle sektorer i overensstemmelse med direktiv (EU) 2018/410, som gældende på datoen for denne aftales ikrafttræden.	— CO ₂ -loven, artikel 18, stk. 1 og 2 — CO ₂ -bekendtgørelsen, artikel 45, stk. 1, som gældende på datoen for denne aftales ikrafttræden Den lineære reduktionsfaktor er 1,74 % pr. år indtil 2020.
5	Markedsstabilitetsmekanismen	I 2015 indførte EU markedsstabilitetsreserven (afgørelse (EU) 2015/1814), hvis funktionsmåde blev styrket ved direktiv (EU) 2018/410.	— CO ₂ -loven, artikel 19, stk. 5 — CO ₂ -bekendtgørelsen, artikel 48, som gældende på datoen for denne aftales ikrafttræden. Den schweiziske lovgivning fastsætter mulighed for at reducere auktionsmængderne, når antallet af kvoter på markedet af økonomiske årsager stiger betydeligt. Parterne samarbejder om at udvikle et passende bidrag til markedsstabiliteten.

	Væsentlige kriterier	I EU's emissionshandelssystem	I Schweiz' emissionshandelssystem
6	Omfanget af markedsovervågningen af emissionshandelssystemet skal mindst være lige så restriktiv som fastsat i:	— Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (MIFID II)	— Forbundslov om den schweiziske finansstillsynsmyndighed af 22. juni 2007 — Forbundslov om finansielle markedsinfrastrukturer og markedsadfærd i handelen med værdipapirer og derivater af 19. juni 2015
		— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (MIFIR) — Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 af 16. april 2014 om markedsmisbrug (forordningen om markedsmisbrug) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF og Kommissionens direktiv 2003/124/EF, 2003/125/EF og 2004/72/EF — Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/57/EU af 16. april 2014 om strafferetlige sanktioner for markedsmisbrug (direktivet om markedsmisbrug)	— Forbundslov om finansielle institutioner af 15. juni 2018 — Forbundslov om bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme af 10. oktober 1997, som gældende på datoen for denne aftales ikrafttræden. I den schweiziske regulering af de finansielle markeder defineres emissionskvoternes retlige karakter ikke. Navnlig klassificeres emissionskvoterne ikke som værdipapirer i loven om finansielle markedsinfrastrukturer og kan derfor ikke handles på regulerede markedspladser. Da emissionskvoter ikke klassificeres som værdipapirer, finder den schweiziske værdipapirregulering ikke anvendelse på OTC-handel med emissionskvoter på sekundære markeder.
		— Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF, som gældende på datoen for denne aftales ikrafttræden.	Derivatkontrakter klassificeres i henhold til loven om finansielle markedsinfrastrukturer som værdipapirer. Disse kontrakter omfatter også derivater, hvis underliggende instrument er emissionskvoter. Derivater vedrørende emissionskvoter, der er genstand for OTC-handel mellem ikkefinansielle og finansielle modparter, er omfattet af bestemmelserne i loven om finansielle markedsinfrastrukturer.
7	Samarbejde om markedsovervågning	Parterne træffer passende samarbejdsforanstaltninger med henblik på markedsovervågningen. Disse samarbejdsforanstaltninger omfatter udveksling af oplysninger og håndhævelse af de forpligtelser, der følger af deres respektive markedsovervågningsordning. Parterne underretter det fælles udvalg om sådanne foranstaltninger.	
8	De kvalitative grænser for internationale kreditter skal være mindst lige så restriktive som fastsat i:	— Artikel 11a og 11b i direktiv 2003/87/EF — Kommissionens forordning (EU) nr. 550/2011 af 7. juni 2011 om fastsættelse i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af visse begrænsninger for anvendelsen af internationale kreditter fra projekter, der omfatter industrigasser	— CO₂-loven, artikel 5 og 6 — CO₂-bekendtgørelsen, artikel 4, artikel 4a, stk. 1, og bilag 2,

	Væsentlige kriterier	I EU's emissionshandelssystem	I Schweiz' emissionshandelssystem
		— Kommissionens forordning (EU) nr. 389/2013 af 2. maj 2013 om oprettelse af et EU-register i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF og Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 280/2004/EF og nr. 406/2009/EF, og om ophævelse af Kommissionens forordning (EU) nr. 920/2010 og (EU) nr. 1193/2011, artikel 58, som gældende på datoen for denne aftales ikrafttræden.	som gældende på datoen for denne aftales ikrafttræden.
9	De kvantitative grænser for internationale kreditter skal være mindst lige så restriktive som fastsat i:	— Artikel 11a i direktiv 2003/87/EF — Kommissionens forordning (EU) nr. 389/2013 af 2. maj 2013 om oprettelse af et EU-register i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF og Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 280/2004/EF og nr. 406/2009/EF, og om ophævelse af Kommissionens forordning (EU) nr. 920/2010 og (EU) nr. 1193/2011 — Kommissionens forordning (EU) nr. 1123/2013 af 8. november 2013 om fastsættelse af internationale kreditanvendelsesrettigheder i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF, som gældende på datoen for denne aftales ikrafttræden. EU-retten fra 2021 og herefter fastsætter ingen rettigheder til anvendelsen af internationale kreditter.	— CO₂-loven, artikel 16, stk. 2 — CO₂-bekendtgørelsen, artikel 55b, som gældende på datoen for denne aftales ikrafttræden. Disse bestemmelser foreskriver kun anvendelse af internationale kreditter frem til 2020.
10	Gratiskvoter beregnes på grundlag af benchmarks og tilpasningsfaktorer. Højest fem procent af den samlede mængde kvoter i perioden 2013-2020 sættes til side til nytillkomne. Kvoter, som ikke tildeles gratis, auktioneres eller ugyldiggøres. I den forbindelse skal emissionshandelssystemet mindst opfylde:	— Artikel 10, 10a, 10b og 10c i direktiv 2003/87/EF — Kommissionens afgørelse 2011/278/EU af 27. april 2011 om fastlæggelse af midlertidige EU-regler for harmoniseret gratisfordeling af emissionskvoter i henhold til artikel 10a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF	— CO₂-loven, artikel 18, stk. 3, og artikel 19, stk. 2-6 — CO₂-bekendtgørelsen, artikel 45, stk. 2, artikel 46, 46a, 46b, 46c og 48 og bilag 9, som gældende på datoen for denne aftales ikrafttræden. De gratis fordelinger overstiger ikke niveauet for fordelinger til anlæg i EU's emissionshandelssystem.

	Væsentlige kriterier	I EU's emissionshandelssystem	I Schweiz' emissionshandelssystem
		— Kommissionens afgørelse 2013/448/EU af 5. september 2013 om nationale gennemførelsesforanstaltninger vedrørende foreløbig gratistildeling af drivhusgasemissionskvoter i overensstemmelse med artikel 11, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF — Kommissionens afgørelse (EU) 2017/126 af 24. januar 2017 om ændring af afgørelse 2013/448/EU for så vidt angår fastsættelsen af en ensartet, tværsektoriel korrektionsfaktor i henhold til artikel 10a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (Beregning af den tværsektorielle korrektionsfaktor i EU's emissionshandels-system fra 2013 til 2020)	
		— Kommissionens afgørelse 2014/746/EU af 27. oktober 2014 om opstilling af en liste over sektorer og delsektorer, der anses for at være udsat for en betydelig risiko for kulstoflækage, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF, for perioden 2015-2019 — Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/410 af 14. marts 2018 om ændring af direktiv 2003/87/EF for at styrke omkostningseffektive emissionsreduktioner og lavemissionsinvesteringer (Kulstoflækageliste for perioden 2015-2020)	
		— Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/331 af 19. december 2018 om fastlæggelse af midlertidige EU-regler for harmoniseret gratistildeling af emissionskvoter i henhold til artikel 10a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF — Kommissionens delegerede afgørelse (EU) 2019/708 af 15. februar 2019 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF vedrørende fastlæggelsen af, hvilke sektorer og delsektorer, der anses for at være udsat	

	Væsentlige kriterier	I EU's emissionshandelssystem	I Schweiz' emissionshandelssystem
		for en risiko for kulstoflækage for perioden 2021-2030 — enhver tværsektoriel korrektionsfaktor i EU's emissionshandelssystem i perioden 2021-2025 eller 2026-2030, som gældende på datoen for denne aftales ikrafttræden.	
11	Emissionshandelssystemet skal omfatte sanktioner under de omstændigheder og af det omfang, der er fastsat i:	— Direktiv 2003/87/EF, artikel 16, som gældende på datoen for denne aftales ikrafttræden.	— CO ₂ -loven, artikel 21 — CO ₂ -bekendtgørelsen, artikel 56, som gældende på datoen for denne aftales ikrafttræden.
12	Overvågning og rapportering inden for emissionshandelssystemet skal være mindst lige så restriktiv som fastsat i:	— Direktiv 2003/87/EF, artikel 14 og bilag IV — Kommissionens forordning (EU) nr. 601/2012 af 21. juni 2012 om overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF — Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/2066 af 19. december 2018 om overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF og om ændring af Kommissionens forordning (EU) nr. 601/2012, som gældende på datoen for denne aftales ikrafttræden.	— CO ₂ -loven, artikel 20 — CO ₂ -bekendtgørelsen, artikel 50-53 og bilag 16 og 17, som gældende på datoen for denne aftales ikrafttræden.
13	Verifikation og rapportering inden for emissionshandelssystemet skal være mindst lige så restriktiv som fastsat i:	— Direktiv 2003/87/EF, artikel 15 og bilag V — Kommissionens forordning (EU) nr. 600/2012 af 21. juni 2012 om verifikation af rapporter om drivhusgasemissioner og rapporter om tonkilometer og akkreditering af verifikatorer i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF — Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/2067 af 19. december 2018 om verifikation af data og om akkreditering af verifikatorer i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF, som gældende på datoen for denne aftales ikrafttræden.	— CO ₂ -bekendtgørelsen, artikel 51-54, som gældende på datoen for denne aftales ikrafttræden.

B. Væsentlige kriterier for luftfart

	Væsentlige kriterier	For Unionen	For Schweiz
1	Obligatorisk karakter af deltagelsen i emissionshandelssystemet	Deltagelse i emissionshandelssystemet er obligatorisk for luftfartsaktiviteter i overensstemmelse med kriterierne nedenfor.	Deltagelse i emissionshandelssystemet er obligatorisk for luftfartsaktiviteter i overensstemmelse med kriterierne nedenfor.
2	Luftfartsaktiviteter og -drivhusgasser og fordelingen af flyvninger og deres respektive emissioner efter flyafgangsprincippet er omhandlet som fastsat i:	— Direktiv 2003/87/EF, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2392 af 13. december 2017, om midlertidig fravigelse for så vidt angår flyvninger til og fra lande, med hvilke, der ikke er indgået en aftale i henhold til artikel 25 i direktiv 2003/87/EF — Kommissionens forordning (EU) nr. 389/2013 af 2. maj 2013 om oprettelse af et EU-register i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF og Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 280/2004/EF og nr. 406/2009/EF, og om ophævelse af Kommissionens forordning (EU) nr. 920/2010 og (EU) nr. 1193/2011, artikel 17, 29, 35 og 56 og bilag VII, som gældende på datoen for denne aftales ikrafttræden.	1. Omfang af dækning Flyvninger, der afgår fra eller ankommer til en flyveplads, der er beliggende på Schweiz' område, bortset fra flyvninger fra en flyveplads, der er beliggende på EØS's område. Midlertidige undtagelser med hensyn til anvendelsesområdet for emissionshandelssystemet, f.eks. undtagelser som fastsat i artikel 28a i direktiv 2003/87/EF, kan finde anvendelse for Schweiz' emissionshandelssystem i overensstemmelse med de undtagelser, der er indført i EU's emissionshandelssystem. Kun CO₂-emissioner er omfattet for luftfartsaktiviteter.
		Fra den 1. januar 2020 er flyvninger fra en flyveplads, der er beliggende på området for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS), til flyvepladser, der er beliggende på Schweiz' område, omfattet af EU's emissionshandelssystem, hvorimod flyvninger fra flyvepladser, der er beliggende på Schweiz' område, til flyvepladser, der er beliggende på EØS's område, udelukkes fra EU's emissionshandelssystem, jf. artikel 25a i direktiv 2003/87/EF.	2. Begrænsning af dækning Den generelle dækning nævnt i punkt 1 omfatter ikke: - flyvninger, der udelukkende foretages med det formål at befordre en regerende monark og dennes nærmeste familie, statsoverhoveder, regeringschefer eller ministre, når dette formål fremgår af den pågældende statusindikator i flyveplanen - militære og toldmyndighedernes og politiets flyvninger - eftersøgnings- og redningsflyvninger, brandslukningsflyvninger, humanitære flyvninger og medicinske nødflyvninger - flyvninger, der udelukkende udføres efter visuelflyvereglerne som defineret i bilag 2 til konventionen angående civil luftfart af 7. december 1944

	Væsentlige kriterier	For Unionen	For Schweiz
			5. flyvninger, der afsluttes på den flyveplads, hvorfra luftfartøjet er startet, og som ikke indebærer nogen mellemlanding 6. træningsflyvninger, der udføres udelukkende med det formål at opnå et certifikat eller, hvis der er tale om flyvebesætningsmedlemmer, en rating af certifikat, når dette fremgår af en passende bemærkning i flyveplanen, forudsat at flyvningen ikke tjener til transport af passagerer og/eller fragt eller til positionering eller transport af luftfartøjet 7. flyvninger, der udføres udelukkende som led i videnskabelig forskning 8. flyvninger, der udføres udelukkende med det formål at kontrollere, afprøve eller certificere et luftfartøj eller udstyr, uanset om dette er luftbårent eller jordbaseret 9. flyvninger, der udføres med luftfartøjer med en højst tilladt startmasse på under 5 700 kg
			10. flyvninger, som foretages af erhvervsmæssige lufttransportoperatører med samlede emissioner på under 10 000 ton, som er omfattet af Schweiz' emissionshandelssystem, eller under 243 flyvninger pr. periode i tre på hinanden følgende perioder på fire måneder inden for rammerne af det Schweiz' emissionshandelssystem, hvis disse operatører ikke er omfattet af EU's emissionshandelssystem 11. flyvninger, som foretages af ikkeerhvervsmæssige lufttransportoperatører, som er omfattet af Schweiz' emissionshandelssystem, med samlede emissioner på under 1 000 ton i overensstemmelse med den undtagelse, der finder anvendelse i EU's emissionshandelssystem, hvis disse operatører ikke er omfattet af EU's emissionshandelssystem. Disse begrænsninger af dækningen er fastsat i — CO₂-loven, artikel 16a — CO₂-bekendtgørelsen, artikel 46d, artikel 55, stk. 2, og bilag 13, som gældende på datoen for denne aftales ikrafttræden.
3	Udveksling af relevante data vedrørende anvendelsen af begrænsninger af dækningen af luftfartsaktiviteter	De to parter samarbejder om anvendelsen af begrænsningerne af dækningen i Schweiz' emissionshandelssystem og EU's emissionshandelssystem for erhvervsmæssige og ikkeerhvervsmæssige operatører i overensstemmelse med dette bilag. De to parter sikrer navnlig rettidig overførsel af alle relevante data for at muliggøre korrekt identifikation af flyvninger og luftfartøjsoperatører, der er omfattet af Schweiz' emissionshandelssystem og EU's emissionshandelssystem.	

	Væsentlige kriterier	For Unionen	For Schweiz
4	Loft (samlet mængde kvoter, der kan tildeles luftfartøjsoperatør)	Artikel 3 i direktiv 2003/87/EF, som gældende på datoen for denne aftales ikrafttræden. Artikel 3 i direktiv 2003/87/EF tildelede oprindelig kvoter på følgende måde: — 15 % blev auktioneret — 3 % blev sat til side i en særlig reserve — 82 % blev tildelt gratis. Tildelingerne blev ændret ved forordning (EU) nr. 421/2014, hvorved tildelingen af gratis kvoter blev reduceret i forhold til den reducerede returneringsforpligtelse (artikel 28a, stk. 2, i direktiv 2003/87/EF). Forlængelse af denne fremgangsmåde indtil 2023 og anvendelse af en lineær reduktionsfaktor på 2,2 % fra den 1. januar 2021 i henhold til forordning (EU) 2017/2392 som gældende på datoen for denne aftales ikrafttræden.	Loftet skal være lige så restriktivt som loftet i EU's emissionshandelssystem, navnlig med hensyn til procentsatser for reduktion fra år til år og fra handelsperiode til handelsperiode. Kvoterne, der er til rådighed under loftet, fordeles på følgende måde: — 15 % auktioneres — 3 % sættes til side i en særlig reserve — 82 % tildeles gratis. Denne tildeling kan revideres i henhold til denne aftales artikel 6 og 7.
			Indtil 2020 foretages en bottom up-beregning af kvotemængden under loftet på grundlag af de kvoter, der skal tildeles gratis i overensstemmelse med ovennævnte fordeling. Midlertidige undtagelser med hensyn til anvendelsesområdet for emissionshandelssystemet kræver tilsvarende forholdsmæssige justeringer af de mængder, der skal fordeles. Fra 2021 fastlægges mængden af kvoter under loftet, ud fra loftet i 2020 under hensyntagen til en mulig procentsats for reduktion i overensstemmelse med EU's emissionshandelssystem. Dette er foreskrevet i: — CO₂-loven, artikel 18 — CO₂-bekendtgørelsen, artikel 46e og bilag 15, som gældende på datoen for denne aftales ikrafttræden.
5	Metode til tildeling af kvoter til luftfarten ved auktion	— Artikel 3d og artikel 28a, stk. 3, i direktiv 2003/87/EF, som gældende på datoen for denne aftales ikrafttræden.	De schweiziske emissionskvoter, som skal auktioneres, auktioneres af de schweiziske kompetente myndigheder. Schweiz modtager provenuet fra auktionering af schweiziske kvoter. Dette er foreskrevet i: — CO₂-loven, artikel 19a, stk. 2 og 4

	Væsentlige kriterier	For Unionen	For Schweiz
			— CO ₂ -bekendtgørelsen, artikel 48 og bilag 15, som gældende på datoen for denne aftales ikrafttræden.
6	Særlig reserve for visse luftfartøjsoperatører	— Artikel 3f i direktiv 2003/87/EF, som gældende på datoen for denne aftales ikrafttræden.	Kvoter sættes til side i en særlig reserve for nytilkomne og hurtigt voksende operatører, dog således at Schweiz indtil 2020 ikke har en særlig reserve, eftersom referenceåret for erhvervelse af data om schweiziske luftfartsaktiviteter er 2018. Denne særlige reserve er foreskrevet i: — CO ₂ -loven, artikel 18, stk. 3 — CO ₂ -bekendtgørelsen, artikel 46e og bilag 15, som gældende på datoen for denne aftales ikrafttræden.
7	Benchmark for gratis tildeling af kvoter til luftfartøjsoperatører	— Artikel 3e i direktiv 2003/87/EF, som gældende på datoen for denne aftales ikrafttræden. Det årlige benchmark er 0,000642186914222035 kvoter pr. tonkilometer.	Benchmarket må ikke være højere end benchmarket i EU's emissionshandels-system. Indtil 2020 er det årlige benchmark 0,000642186914222035 kvoter pr. tonkilometer. Dette benchmark er foreskrevet i — CO ₂ -bekendtgørelsen, artikel 46f, stk. 1 og 2, og bilag 15, som gældende på datoen for denne aftales ikrafttræden
8	Gratis tildeling af emissionskvoter til luftfartøjsoperatører	— Artikel 3e i direktiv 2003/87/EF, som gældende på datoen for denne aftales ikrafttræden. I henhold til direktiv 2003/87/EF, artikel 25a, bør udstedelsen af kvoter justeres i forhold til de tilsvarende rapporterings- og returneringsforpligtelser, der følger af den faktiske dækning af flyvninger mellem EØS og Schweiz under EU's emissionshandelssystem.	Det antal emissionskvoter, der gratis tildeles luftfartøjsoperatører, beregnes ved at gange operatørens tonkilometerdata i referenceåret med det gældende benchmark. Denne gratis tildeling er foreskrevet i — CO ₂ -loven, artikel 19a, stk. 3 og 4 — CO ₂ -bekendtgørelsen, artikel 46f, stk. 1 og 2, og bilag 15, som gældende på datoen for denne aftales ikrafttræden
9	De kvalitative grænser for internationale kreditter skal være mindst lige så restriktive som fastsat i:	— Artikel 11a og 11b i direktiv 2003/87/EF, — Kommissionens forordning (EU) nr. 389/2013 af 2. maj 2013 om oprettelse af et EU-register i henhold til Europa-Parlamentets	— CO ₂ -loven, artikel 5 og 6 — CO ₂ -bekendtgørelsen, artikel 4, artikel 4a, stk. 1, og bilag 2, som gældende på datoen for denne aftales ikrafttræden.

	Væsentlige kriterier	For Unionen	For Schweiz
		og Rådets direktiv 2003/87/EF og Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 280/2004/EF og nr. 406/2009/EF, og om ophævelse af Kommissionens forordning (EU) nr. 920/2010 og (EU) nr. 1193/2011, som gældende på datoen for denne aftales ikrafttræden.	
10	Kvantitative grænser for anvendelsen af internationale kreditter	— Artikel 11a i direktiv 2003/87/EF — Kommissionens forordning (EU) nr. 389/2013 af 2. maj 2013 om oprettelse af et EU-register i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF og Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 280/2004/EF og nr. 406/2009/EF, og om ophævelse af Kommissionens forordning (EU) nr. 920/2010 og (EU) nr. 1193/2011 — Kommissionens forordning (EU) nr. 1123/2013 af 8. november 2013 om fastsættelse af internationale kreditanvendelsesretigheder i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF, som gældende på datoen for denne aftales ikrafttræden.	Anvendelsen af internationale kreditter udgør 1,5 % af de verificerede emissioner indtil 2020. Dette er foreskrevet i — CO₂-bekendtgørelsen, artikel 55d, som gældende på datoen for denne aftales ikrafttræden.
11	Erhvervelse af tonkilometerdata for referenceåret	— Artikel 3e i direktiv 2003/87/EF, som gældende på datoen for denne aftales ikrafttræden.	Med forbehold af nedennævnte bestemmelse foretages erhvervelsen af tonkilometerdata på samme tidspunkt og med samme metode som erhvervelsen af tonkilometerdata for EU's emissionshandelssystem. Indtil 2020 og i henhold til bekendtgørelsen om erhvervelse af tonkilometerdata og udarbejdelse af overvågningsplaner ved vedrørende luftfartøjsstrækninger som gældende på datoen for denne aftales ikrafttræden er referenceåret for erhvervelse af data om schweizisk luftfartsaktiviteter 2018. Dette er foreskrevet i — CO₂-loven, artikel 19a, stk. 3 og 4 — Bekendtgørelsen om erhvervelse af tonkilometerdata og udarbejdelse af overvågningsplaner ved flyveruter, som gældende på datoen for denne aftales ikrafttræden.

	Væsentlige kriterier	For Unionen	For Schweiz
12	Overvågning og rapportering	— Direktiv 2003/87/EF, artikel 14 og bilag IV — Kommissionens forordning (EU) nr. 601/2012 af 21. juni 2012 om overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF — Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/2066 af 19. december 2018 om overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF og om ændring af Kommissionens forordning (EU) nr. 601/2012.	Bestemmelser om overvågning og rapportering skal være lige så restriktive som bestemmelserne i EU's emissionshandelssystem. Dette er foreskrevet i: — CO₂-loven, artikel 20 — CO₂-bekendtgørelsen, artikel 50-52 og bilag 16 og 17, som gældende på datoen for denne aftales ikrafttræden.
		— Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/1603 af 18. juli 2019 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF for så vidt angår foranstaltninger vedtaget af Organisationen for International Civil Luftfart om overvågning, rapportering og verifikation af emissioner fra luftfarten med henblik på gennemførelse af en global markedsbaseret foranstaltning, som gældende på datoen for denne aftales ikrafttræden.	
13	Verifikation og akkreditering	— Direktiv 2003/87/EF, artikel 15 og bilag V — Kommissionens forordning (EU) nr. 600/2012 af 21. juni 2012 om verifikation af rapporter om drivhusgasemissioner og rapporter om tonkilometer og akkreditering af verifikatorer i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF	Bestemmelser om verifikation og akkreditering skal være lige så restriktive som bestemmelserne i EU's emissionshandelssystem. Dette er foreskrevet i: — CO₂-bekendtgørelsen, artikel 52, stk. 4 og 5, og bilag 18, som gældende på datoen for denne aftales ikrafttræden.
		— Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/2067 af 19. december 2018 om verifikation af data og om akkreditering af verifikatorer i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF, som gældende på datoen for denne aftales ikrafttræden.	

	Væsentlige kriterier	For Unionen	For Schweiz
14	Administration	Kriterierne i artikel 18a i direktiv 2003/87/EF finder anvendelse. I denne forbindelse og i henhold til artikel 25a i direktiv 2003/87/EF anses Schweiz for en administrerende medlemsstat med hensyn til tilskrivningen af administrationen af luftfartøjsoperatører mellem Schweiz og EU-medlemsstater (EØS-medlemsstater).	I henhold til CO ₂ -bekendtgørelsen som gældende på datoen for denne aftales ikrafttræden er Schweiz ansvarlig for administrationen af luftfartøjsoperatører: — med en gyldig licens udstedt af Schweiz eller — med de største skønsvist tilskrevne luftfartsemissioner i Schweiz under de sammenkoblede systemer.
		I henhold til artikel 25a i direktiv 2003/87/EF er de kompetente EU-myndigheder (EØS-myndigheder) ansvarlige for alle opgaver vedrørende administrationen af de luftfartøjsoperatører, der er tilskrevet, herunder også opgaverne vedrørende Schweiz' emissionshandelssystem (f. eks. modtagelse af verificerede emissionsrapporter, der dækker både Unionens og schweiziske luftfartsaktiviteter, tildeling, udstedelse og overdragelse af kvoter, opfyldelse af krav og håndhævelse). Europa-Kommissionen indgår bilateral aftale med de schweiziske kompetente myndigheder om overdragelse af relevante dokumenter og oplysninger.	De schweiziske kompetente myndigheder er ansvarlige for alle opgaver vedrørende administrationen af de luftfartøjsoperatører, der er tilskrevet Schweiz, herunder også opgaverne vedrørende EU's emissionshandelssystem (f.eks. modtagelse af verificerede emissionsrapporter, der dækker både Unionens og schweiziske luftfartsaktiviteter, tildeling, udstedelse og overdragelse af kvoter, opfyldelse af krav og håndhævelse). De schweiziske kompetente myndigheder indgår bilateral aftale med Europa-Kommissionen om overdragelse af relevante dokumenter og oplysninger.
		Navnlig sikrer Europa-Kommissionen, at den mængde EU-kvoter, der er til gratis tildeling, overdrages til luftfartøjsoperatører, der administreres af Schweiz. I tilfælde af en bilateral aftale om administration af flyvninger til og fra EuroAirport Basel-Mulhouse-Freiburg, som ikke indebærer en ændring af direktiv 2003/87/EU, vil Europa-Kommissionen i relevant omfang støtte gennemførelsen af en sådan aftale, såfremt den ikke fører til dobbelttælling.	De schweiziske myndigheder overdrager navnlig den mængde schweiziske kvoter, der er til gratis tildeling, til luftfartøjsoperatører, der administreres af EU-medlemsstater (EØS-medlemsstater). Dette er foreskrevet i: — CO₂-loven, artikel 39, stk. 1a — CO₂-bekendtgørelsen, artikel 46d og bilag 14, som gældende på datoen for denne aftales ikrafttræden.
15	Returnering	Ved vurderingen af luftfartøjsoperatørers overholdelse af kravene på grundlag af mængden af returnerede kvoter tager EU-medlemsstaternes (EØS-medlemsstaternes) kompetente myndigheder først hensyn til emissioner, der er omfattet af Schweiz' emissionshandelssystem, og anvender den resterende mængde returnerede kvoter for at tage hensyn til emissioner, der er omfattet af EU's emissionshandelssystem.	Ved vurderingen af luftfartøjsoperatørers overholdelse af kravene på grundlag af mængden af returnerede kvoter tager de kompetente myndigheder i Schweiz først hensyn til emissioner, der er omfattet af EU's emissionshandelssystem, og anvender den resterende mængde returnerede kvoter for at tage hensyn til emissioner, der er omfattet af Schweiz' emissionshandelssystem.

	Væsentlige kriterier	For Unionen	For Schweiz
16	Retshåndhævelse	Parterne håndhæver bestemmelserne i deres respektive emissionshandelssystemer over for luftfartøjsoperatører, som ikke opfylder forpligtelserne under det respektive emissionshandelssystem, uanset om operatøren administreres af en kompetent EU-myndighed (EØS-myndighed) eller af en schweizisk kompetent myndighed, hvis den håndhævelse, der foretages af den myndighed, som administrerer operatøren, kræver yderligere tiltag.	
17	Administrativ tilskrivning af luftfartøjsoperatører	I henhold til artikel 25a i direktiv 2003/87/EF angives den administrerende stat, herunder Schweiz, for hver luftfartøjsoperatør på listen over luftfartøjsoperatører, som Europa-Kommissionen offentliggør i overensstemmelse med artikel 18a, stk. 3, i direktiv 2003/87/EF. Luftfartøjsoperatører, der første gang tilskrives Schweiz efter denne aftales ikrafttræden, administreres af Schweiz efter den 30. april i tilskrivningsåret og inden den 1. august i tilskrivningsåret. De to parter samarbejder om at dele relevante dokumenter og oplysninger. Tilskrivningen af en luftfartøjsoperatør påvirker ikke det forhold, at denne luftfartøjsoperatør er dækket af det pågældende emissionshandelssystem. Det betyder, at en operatør, der er dækket af EU's emissionshandelssystem, som administreres af den schweiziske kompetente myndighed, har samme forpligtelsesniveau under EU's emissionshandelssystem ved siden af dens dækning af Schweiz' emissionshandelssystem og omvendt.	
18	Fremgangsmåder ved gennemførelse	Eventuelle yderligere fremgangsmåder, der er nødvendige for tilrettelæggelsen af arbejdet og samarbejdet inden for one-stop-shoppen for luftfartskonto-havere, udvikles og vedtages af det fælles udvalg efter denne aftales undertegnelse i henhold til denne aftales artikel 12, 13 og 22. Disse fremgangsmåder finder anvendelse fra datoen for denne aftales anvendelse.	
19	Bistand fra Eurocontrol	I forbindelse med luftfartsdelen af denne aftale medtager Europa-Kommissionen Schweiz i det mandat, der er tildelt Eurocontrol med hensyn til EU-emissionshandelssystemet.	

C. Væsentlige kriterier for registre

Hver parts emissionshandelssystem skal omfatte et register og en transaktionsjournal, der skal opfylde følgende væsentlige kriterier med hensyn til sikkerhedsforanstaltninger og -procedurer og med hensyn til åbning og forvaltning af konti:

Væsentlige kriterier med hensyn til sikkerhedsforanstaltninger og -procedurer

Registre og transaktionsjournalerne skal beskytte fortroligheden, integriteten, tilgængeligheden og ægtheden af de data, der er lagret i systemet. Til det formål gennemfører parterne følgende sikkerhedsforanstaltninger:

Væsentlige kriterier
For at vurdere konti kræves der en autentificeringsmekanisme baseret på to faktorer for alle brugere med adgang til kontoen.
Der kræves en mekanisme til undertegnelse af transaktioner ved både igangsætning og godkendelse af transaktioner. Bekræftelseskoden sendes separat til brugerne.
Følgende transaktioner igangsættes af én person og godkendes af en anden (»fire øjne-princippet«):
— alle transaktioner, der gennemføres af en administrator, medmindre begrundede undtagelser fastsat i de tekniske standarder for sammenkobling finder anvendelse
— alle overdragelser af enheder, medmindre de er begrundet af en alternativ foranstaltning, som sikrer det samme sikkerhedsniveau.
Der skal forefindes et meddelelssystem, som underretter brugerne, når transaktioner, der involverer deres konti og beholdninger, gennemføres.
Der skal overholdes en frist på mindst 24 timer mellem igangsættelsen af en overdragelse og dens gennemførelse, således at alle brugerne kan modtage oplysninger og stande en overdragelse, der mistænkes for at være ulovlig.

Væsentlige kriterier

Den schweiziske administrator og Unionens centrale administrator træffer foranstaltninger for at oplyse brugerne om deres ansvar for deres systemers sikkerhed (f.eks. PC, netværk) og i forbindelse med håndtering af data og navigation på internettet.

Hvad angår kvoter, må emissioner for 2020 kun være omfattet af kvoter, der er udstedt i perioden 2013-2020.

Væsentlige kriterier med hensyn til åbning og forvaltning af konti:

Væsentlige kriterier

Åbning af en driftslederkonto/driftslederkvotekonto

Driftslederens eller den kompetente myndigheds ansøgning om åbning af en driftslederkonto/driftslederkvotekonto indgives til den nationale administrator (FOEN for Schweiz). Ansøgningen skal indeholde tilstrækkelige oplysninger til at identificere anlægget i emissionshandelssystemet og et passende ID for anlægget.

Åbning af en luftfartsoperatørkonto/luftfartsoperatørkvotekonto

Alle luftfartsoperatører, som er dækket af Schweiz' og/eller EU's emissionshandelssystem, skal have en luftfartsoperatørkonto/luftfartsoperatørkvotekonto. For luftfartsoperatører, der administreres af den schweiziske kompetente myndighed, føres en sådan konto i det schweiziske register. Ansøgningen fra luftfartsoperatøren eller en bemyndiget repræsentant for luftfartsoperatøren indgives til den nationale administrator (FOEN for Schweiz) senest 30 dage efter godkendelsen af luftfartsoperatørens overvågningsplan eller dens overdragelse fra en EU-medlemsstat til de schweiziske myndigheder. Ansøgningen skal indeholde de unikke luftfartøjskoder for de luftfartøjer, som ansøgeren driver, og som er omfattet af Schweiz' emissionshandelssystem og/eller EU's emissionshandelssystem.

Åbning af en personlig konto/personkvotekonto

Ansøgningen om åbning af en personlig konto eller personkvotekonto indgives til den nationale administrator (FOEN for Schweiz). Ansøgningen skal indeholde tilstrækkelige oplysninger til at identificere kontohaveren/ansøgeren og som minimum:

- for fysiske personer: ID-bevis og kontaktoplysninger
 - for juridiske personer:
 - en kopi af handelsregistret, eller
 - oprettelsesdokumenterne for den juridiske enhed og et dokument til bevis for registrering af den juridiske enhed
 - straffeattest for den fysiske person eller, ved en juridisk person, for ledelsen.
-

Bemyndigede repræsentanter/kontorepræsentanter

Hver konto skal have mindst én bemyndiget repræsentant/kontorepræsentant, som udpeges af den kommende kontohaver. Den bemyndigede repræsentant/kontorepræsentanten igangsætter transaktioner og andre processer på kontohaverens vegne. Når den bemyndigede repræsentant/kontorepræsentanten udpeges, indgives følgende oplysninger om den bemyndigede repræsentant/kontorepræsentanten:

- navn og kontaktoplysninger
 - ID-bevis
 - straffeattest.
-

Kontrol af dokumenter

En kopi af et dokument, der indgives som dokumentation for åbning af en personlig konto/personkvotekonto eller udpegelsen af en bemyndiget repræsentant/kontorepræsentant, skal være en bekræftet kopi. For dokumenter, der er udstedt uden for den stat, der anmoder om en kopi, skal kopien være legaliseret. Datoen for certificeringen og, hvor det er relevant, for legaliseringen må ikke ligge mere end tre måneder forud for ansøgningsdatoen.

Afvisning af at åbne eller ajourføre en konto eller at udpege en kontorepræsentant/bemyndiget repræsentant

En national administrator (FOEN for Schweiz) kan afvise at åbne eller ajourføre en konto eller at udpege en bemyndiget repræsentant/kontorepræsentant, såfremt dette er rimeligt og begrundet. En national administrator kan afvise at åbne en konto:

- hvis de forelagte oplysninger og dokumenter er ufuldstændige, uaktuelle eller på anden måde unøjagtige eller falske
-

-
- hvis den potentielle kontohaver eller, i tilfælde af en juridisk person, en blandt ledelsen er genstand for efterforskning eller inden for de seneste fem år er dømt for svig med kvoter eller Kyotoenheder, hvidvask af penge, finansiering af terrorisme eller andre former for alvorlig lovovertrædelse, hvortil kontoen kan anvendes
 - af andre grunde fastsat i national ret eller EU-retten.
-

Regelmæssig revision af kontooplysninger

Kontohavere skal straks meddele ændringer af konto- eller brugerdata til den nationale administrator (FOEN for Schweiz) dokumenteret ved hjælp af de oplysninger, der kræves af den nationale administrator, som er ansvarlig for godkendelsen af ajourføringen af oplysninger inden for rimelig tid.

Mindst hvert tredje år vurderer den nationale administrator, om oplysningerne vedrørende en konto stadig er fuldstændige, aktuelle, nøjagtige og korrekte, og anmoder kontohaveren om at meddele enhver ændring, alt efter hvad der er relevant.

Suspension af adgang til konto

Overtrædes bestemmelser i henhold til aftalens artikel 3, eller er en mulig overtrædelse af disse bestemmelser under efterforskning, kan adgangen til konti suspenderes.

Fortrolighed og videregivelse af oplysninger

Oplysninger, herunder beholdningen på alle konti, alle gennemførte transaktioner, den entydige enhedsidentifikationskode for kvoterne og den entydige numeriske værdi af enhedsserienummeret på Kyotoenheder, som indgår i beholdningen eller påvirkes af en transaktion, som indgår i EUTL eller SSTL, EU-registret, det schweiziske register eller et andet Kyotoprotokol-register, betragtes som fortrolige.

Sådanne fortrolige oplysninger kan videregives til relevante offentlige myndigheder efter disses anmodning, forudsat at sådanne anmodninger er berettigede, nødvendige og forholdsmæssige (med henblik på efterforskning, afsløring, retsforfølgning, skatteforvaltning eller -inddrivelse, revision og finansielt tilsyn med svig med kvoter eller Kyotoenheder, hvidvask af penge, finansiering af terrorisme eller andre former for alvorlig lovovertrædelse, markedsm Manipulation eller andre overtrædelser af EU-retten eller national ret i en EØS-medlemsstat eller Schweiz og for at sikre, at EU's emissionshandelssystem og Schweiz' emissionshandelssystem fungerer efter hensigten).

D. Væsentlige kriterier for auktionsplatforme og auktionsaktiviteter

Enheder, der gennemfører kvoteauktioner i parternes emissionshandelssystemer, skal opfylde følgende væsentlige kriterier og gennemføre auktionerne i overensstemmelse dermed:

	Væsentlige kriterier
1	Den enhed, der gennemfører auktionen, skal udvælges gennem en procedure, der sikrer gennemsigtighed, proportionalitet, ligebehandling, ikkediskriminering og konkurrence mellem forskellige potentielle auktionsplatforme på grundlag af Unionens eller den nationale udbudsret.
2	Den enhed, der gennemfører auktionen, skal være bemyndiget til denne aktivitet og tilvejebringe de nødvendige garantier for sine aktiviteter. Disse garantier omfatter bl.a. ordninger for identifikation og håndtering af potentielle negative konsekvenser af interessekonflikter, identifikation og håndtering af risici, som markedet er eksponeret for, indførelse af gennemsigtige og ikkediskriminerende regler og procedurer for rimelig og korrekt auktionering og tilstrækkelige finansielle ressourcer til at fremme systemets rette funktion.
3	Adgangen til auktioner er med forbehold af mindstekrav vedrørende tilstrækkelig kundelegitimation for at sikre, at deltagere ikke hindrer gennemførelsen af auktionerne.
4	Auktioneringsprocessen skal være forudsigelig, navnlig hvad angår auktioners tidsmæssige forløb og rækkefølge og de anslåede kvotemængder, der skal stilles til rådighed. Hovedelementerne i auktioneringsmetoden, herunder tidsplanen, datoerne og de anslåede salgsmængder, offentliggøres på webstedet for den enhed, der er ansvarlig for auktionen mindst en måned før auktionernes start. Enhver betydelig ændring annonceres så tidligt som muligt.

	Væsentlige kriterier
5	Kvoter auktioneres med henblik på at minimere indvirkningerne på hver parts emissionshandelssystem. Den enhed, der er ansvarlig for auktionen, sikrer, at de resulterende auktionspriser ikke afviger betydeligt fra den relevante kvotepris på det sekundære marked i auktionsperioden, i hvilket tilfælde auktionerne ikke fungerer efter hensigten. Metoden til bestemmelse af den afvigelse, der er omhandlet i foregående sætning, bør meddeles de kompetente myndigheder, der udøver markedsovervågningsfunktionerne.
6	Alle ikkefortrolige oplysninger vedrørende auktionerne, herunder lovgivning, retningslinjer og formularer, offentliggøres på en åben og gennemsigtig måde. Resultaterne af hver auktion offentliggøres så hurtigt som muligt og skal omfatte alle relevante ikkefortrolige oplysninger. Rapporter om resultaterne af auktionerne offentliggøres mindst en gang om året.
7	Kvotauktioner er omfattet af hensigtsmæssige regler og procedurer med det formål at afbøde risikoen for konkurrenceforvridning, hvidvask af penge og finansiering af terrorisme i forbindelse med auktioner. Sådanne regler og procedurer må så vidt muligt ikke være mindre restriktive end de regler og procedurer, der finder anvendelse på de finansielle markeder i henhold til parternes retsordninger. Den enhed, der er ansvarlig for auktionen, er navnlig ansvarlig for at indføre foranstaltninger, procedurer og processer, der sikrer auktionernes integritet. Enheden skal også overvåge markedsdeltagernes adfærd og underrette de kompetente offentlige myndigheder i tilfælde af konkurrenceforvridning, hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme i forbindelse med auktioner.
8	Den enhed, der gennemfører auktionerne og kvotauktionerne, er underlagt de kompetente myndigheders tilsyn. De pågældende kompetente myndigheder skal have de nødvendige retlige kompetencer og tekniske ordninger, som er nødvendige for at føre tilsyn med: — organiseringen af og adfærden for operatører af auktionsplatforme — organiseringen af og adfærden for professionelle formidlere, der handler på vegne af klienter — markedsdeltagernes adfærd og transaktioner for at forhindre insiderhandel og markedsmanipulation — markedsdeltagernes transaktioner for at forhindre hvidvask af penge og finansiering af terrorisme. Så vidt muligt må tilsynet ikke være mindre restriktive end tilsynet med de finansielle markeder i henhold til parternes retsordninger.

Schweiz tilstræber at anvende en privat enhed til at auktionere landets kvoter i overensstemmelse med de offentlige udbudsregler.

Indtil der er indgået kontrakt med en sådan enhed, og hvis det antal kvoter, der skal auktioneres i et år, er under en fast tærskel, kan Schweiz fortsat bruge de nuværende auktionsordninger, dvs. auktioner gennemført af FOEN, på følgende betingelser:

1. Tærsklen skal være 1 000 000 kvoter, inklusive kvoter, der auktioneres til luftfartsaktiviteter.
2. De væsentlige kriterier 1-8 finder anvendelse med undtagelse af kriterium 1 og 2, mens sidste sætning i kriterium 5 og kriterium 7 og 8 så vidt muligt kun gælder for FOEN.

Væsentligt kriterium 3 finder anvendelse sammen med følgende bestemmelse: Adgang til at byde på auktioner af schweiziske kvoter under de auktionsordninger, der blev anvendt på tidspunktet for denne aftales undertegnelse, garanteres for alle enheder i EØS, som har adgang til at byde på auktioner i Unionen.

Schweiz kan give mandat til enheder, der gennemfører auktionen, som er beliggende i EØS.

BILAG II

TEKNISKE STANDARDER FOR SAMMENKOBLING

Med henblik på at gøre sammenkoblingen af EU's emissionshandelssystem og Schweiz' emissionshandelssystem operationel skal der være indført en foreløbig løsning i maj 2020 eller så hurtigt som muligt derefter. Parterne samarbejder om snarest muligt at erstatte den foreløbige løsning med den permanente registersammenkobling.

I de tekniske standarder for sammenkobling beskrives:

- kommunikationsforbindelsens arkitektur
- sikkerheden ved dataoverførsel
- listen over funktioner (transaktioner, afstemning osv.)
- definitionen af webtjenester
- kravene til journalføring af data
- de operationelle arrangementer (calldesk og support)
- planen for aktivering af kommunikation og testproceduren
- proceduren for sikkerhedstest.

I de tekniske standarder for sammenkobling angives det, at administratorerne skal træffe rimelige foranstaltninger for at sikre, at SSTL og EUTL samt forbindelsen er i drift 24 timer om dagen, syv dage om ugen, og at eventuelle driftsafbrydelser for SSTL, EUTL og forbindelsen skal holdes på et minimum.

I de tekniske standarder for sammenkobling angives det, at kommunikationen mellem SSTL og EUTL udgøres af sikker udveksling af webtjeneste-meddelelser baseret på følgende teknologier ⁽¹⁾:

- webtjenester, der anvender Simple Object Access Protocol (SOAP) eller tilsvarende
- hardwarebaseret VPN (Virtual Private Network)
- XML (Extensible Markup Language)
- digital signatur, og
- network time-protokoller.

I de tekniske standarder for sammenkobling angives yderligere sikkerhedskrav for det schweiziske register, SSTL, EU-registret og EUTL, som dokumenteres i en plan for sikkerhedsstyring. I de tekniske standarder for sammenkobling angives det navnlig, at:

- begge parter, hvis der er mistanke om, at sikkerheden for det schweiziske register, SSTL, EU-registret eller EUTL er blevet kompromitteret, straks skal underrette den anden part og suspendere forbindelsen mellem SSTL og EUTL
- parterne, i tilfælde af et brud på sikkerheden, forpligter sig til omgående at dele oplysningerne med hinanden. Hvis de tekniske oplysninger foreligger, deles en rapport, der beskriver hændelsen (dato, årsag, virkning og afhjælpning), mellem administratoren af det schweiziske register og Unionens centrale administrator senest 24 timer efter sikkerhedsbruddet.

Den procedure for sikkerhedstest, der er beskrevet i de tekniske standarder for sammenkobling, udføres, inden kommunikationsforbindelsen mellem SSTL og EUTL etableres, og når en ny version eller frigivelse af SSTL eller EUTL er påkrævet.

De tekniske standarder for sammenkobling skal omhandle to testmiljøer ud over produktionsmiljøet: et testmiljø for udviklere og et godkendelsesmiljø.

Parterne dokumenterer gennem administratoren af det schweiziske register og Unionens centrale administrator, at der er udført en uafhængig sikkerhedsvurdering af deres systemer inden for de seneste 12 måneder i overensstemmelse med de sikkerhedskrav, der er anført i de tekniske standarder for sammenkobling. Sikkerhedstest og navnlig penetrationstest gennemføres for alle nye og større softwarefrigivelser i overensstemmelse med de sikkerhedskrav, der er anført i de tekniske standarder for sammenkobling. Penetrationstesten udføres ikke af softwareudvikleren eller af softwareudviklerens underkontrahent.

⁽¹⁾ Disse teknologier anvendes aktuelt til at etablere en forbindelse mellem EU-registret og den internationale transaktionsjournal samt mellem det schweiziske register og den internationale transaktionsjournal.